

ÚPADKOVÉ PRÁVO

Dlužníci se mají

Finanční krize ukazuje, že nedávné změny pravidel insolvence v některých zemích nestačí

EKONOMICKÁ RECESE

Rekordní počet bankrotů nebude jediným důsledkem hospodářské recese, pokud jde o úpadkové právo. Průvan na finančních trzích prověří i kvalitu insolvenčního zákona, a tedy změn, k nimž se v posledních dvou třech letech odhodlalo mnoha evropských zemí včetně České republiky. Téměř všechny státy se přitom snažily o jediné: aby co největší počet firem v konkuru neskončil bankrotem, ale restrukturalizací nebo li záchrana. Jenže tlak na záchrana firem mnohdy oslabil pozici věřitele v konkurním řízení. Do toho přišla finanční krize, která teprve nyní opravdu odhalí, jak účinné tyto změny byly. A právníci hovoří o „zkoušce ohněm“.

MOUCHY ZŮSTALY

V Česku platí nový insolvenční zákon od loňského ledna. A výsledek? „Některá opatření působí negativně vůči věřitelům, ze kterých se můžou stát v důsledku navrhované úpravy dlužníci. Jde zejména o omezení zápočtu pohledávek, které neúměrně zvýhodňuje dlužníky,“ domnívá se advokát Pavel Fabian z advokátní kanceláře Fabian & Partners. Upozorňuje ale, že novela přinesla i zlepšení. Především se zrychlilo úpadkové řízení, stanovily důležité lhůty nebo postupy za přihlášení neoprávněně vysokých pohledávek. Zamezilo se také nekalým praktikám při jmenování konkurních správců, uznává Fabian.

Kritiku naopak nešetřily odbory, podle nichž se zaměstnanci firmy v konkuru dostávají do pozice nevolníků, protože musejí pracovat, i když na-

konec nejsou peníze na jejich mzdy. V souvislosti s finanční krizí nyní chystá ministerstvo spravedlnosti další změny. Novinky lze shrnout společným jmenovatelem: tlak na přežití firem sílí. Úředníci chtějí prosadit třeba odklad povinnosti platit dlužné pojistné na sociální zabezpečení či možnost nezahrnovat úrokový výnos z úvěru, které se podniku podaří získat v době insolvence, do vyměřovacího základu dané z příjmu. A co věřitelé? Podle Fabiana by bylo dobré například prodloužit lhůtu, kterou mají věřitelé na přihlášení svých pohledávek za firmou v konkuru. „Lhůta je třicet dnů od prohlášení insolvenčního řízení, ale dlužník o ní častokrát neví,“ upozorňuje Fabian.

Advokát souhlasí s tím, že krize kvalitum zákona důkladně prověří: „Finanční krize zatím ovlivňuje zejména velké exportně zaměřené podniky, menší a střední podniky dopady pocítí ve větší míře až v polovině tohoto roku. V tomto období rovněž očekáváme nápor návrhů na zahájení insolvenčních řízení.“ Statistiky v této oblasti přitom nejsou pro Česko lichotivé. Podle aktuálních dat International Finance Corporation (IFC) je délka konkuru tuzemské firmy v průměru 6,5 roku a věřitelům se podaří vymoci jen asi pětinu pohledávek. To je v zemích EU jedno z nejnižších čísel.

KONTROVERZNÍ FRANCIE

Reformu insolvenční legislativy představily v minulých letech kromě Česka také Británie, Německo, Francie, Itálie nebo Španělsko. I v těchto zemích se staly některé úpravy v zákoně terčem ost-

ÚSPĚŠNOST VĚŘITELŮ

Kolik centů z jednoho dolara pohledávky se podaří získat od firmy v konkuru
(údaje za rok 2008)

Česká republika	20,9
 Polsko	29,8
 Francie	44,7
 Slovensko	45,9
 Švýcarsko	46,8
 Německo	52,2
 Itálie	56,6
 Portugalsko	69,4
 Španělsko	73,2
 USA	76,7
 Holandsko	82,7
 Británie	84,2
 Belgie	86,3
 Dánsko	86,5

Pramen: IFC/Světová banka

ré kritiky. Týdeník Economist popsal ve svém prvním letošním vydání dva případy francouzských firem, které nový insolvenční zákon prokazatelně zneužily. Nápojová firma Belvédère vyhlásila loni v červenci úpadek ihned poté, co vypověděla smlouvu o půjčce. Kromě toho, že se vyhnula splátkám, naštvala své akcionáře, kteří se obrátili na soud. Další francouzská firma Eugene Perma specializující se na péči o vlasy se kvůli úpadku vyhnula splácení závazků dnes už zkrachovalé bance Bear Stearns. V čem je problém? Úpadek totiž ve Francii umožňuje firmám vyvleknout se z veškerých závazků, a to i v případě, že by některé z nich mohly bez problémů plnit. Právě tento princip, kterému Francouzi říkají sauvegarde, se stal v této zemi terčem největší kritiky. „Sauvegarde vyvolalo zhoubné účinky, kdy dlužníci vyhlásí bankrot, čímž jsou vlastně chráněni, protože jejich platby jsou zmrazeny a myslí si, že tím si u věřitelů vyjednají lepší pozici pro splácení úvěru,“ prohlásila expertka na restrukturalizace Sandra Esquiva-Hesseová z pařížské právnické firmy Paul Hastings.

Na počátku přitom byla snaha Francie zachránit firmy v problémech, jenže práva věřitelů se tím dostala do pozadí. A situace se nijak nezlepšila, přestože nový zákon platí už tři roky. Podle agentury Standard & Poor's končí stále devadesát percent firem stejně jako před změnou bankrotem. Neúspěch ostatně dokazuje také stále nízká míra návratnosti pohledávky za firmou v konkuru. Věřitel dostane ve Francii z každého dolaru průměrně jen necelých pětačtyřicet centů a mnohdy sám rezignuje na možnost, že by svou pohledávku za firmou v konkuru získal zpět. Finanční krize může podle ekonomů situaci ještě výrazně zhoršit.

ŠPANĚLSKO? ŽÁDNÉ ZLEPŠENÍ

Podobná situace je ve Velké Británii, kde rovněž stále velký podíl firem v konkuru končí bankrotem. Jenže Británie má oproti Francii jednu velkou výhodu. Návratnost pohledávky za firmou v konkuru je téměř dvojnásobná.

Níjak slavná není situace v další zemi s novým insolvenčním zákonem – ve Španělsku. „Není nejmenší náznak toho, že by nová pravidla situaci jakkoli zlepšila. Stále končí devadesát percent firem v likvidaci a věřitelé nemají mnoho šancí ovlivnit proces insolvence,“ konstatoval Ignacio Pallarés, právník madridské společnosti Latham & Watkins. Loni v červenci a v listopadu vyhlásil-

ly úpadek dvě španělské developerské firmy – Martinsa Fadesa a Promociones Habitat. Mnozí experti tvrdí, že kvalita zákona se ukáže právě až na vyřízení procesu úpadku u těchto dvou gigantů.

Z zmínsku stojí také Itálie, která podle tamních analytiků novelou zákona poslila postavení věřitelů v celém procesu. Jenže čísla zatím nejsou nijak lichotivá ani k této zemi. Věřitelům italských firem v konkuru se podaří získat jen něco málo přes patnáct procent z pohledávek za firmami v konkuru.

STIGMA BANKROTU

Pravdou je, že Evropa se stále neumí vyrovnat s insolventními firmami a drtivá většina takových podniků končí v likvidaci, tedy zbankrotuje namísto záchrany. Experti ale upozorňují, že vedle zákona

Evropa se stále neumí vyrovnat s insolventními firmami a drtivá většina z nich končí v likvidaci

ROZBITÁ LAVICE

Původ slova bankrot pochází z italského „banca rotta“, v překladu rozbitá lavice. První „penězoměnci“ si ve středověkých italských městech, kde toto povolání vznikalo, rozložili svůj obchod na pultu-lavici – italsky banca. Pokud zkrachovali, pak na znamení, že jsou v platební neschopnosti, svou lavici na tržišti rozlomili. V současné době je význam slova bankrot chápán jako neschopnost dlužníka platit své dluhy více věřitelům po delší časové období.

a ekonomické situace je zde další výrazný vliv, který rozhoduje o tom, zda firma zkrachuje, či se restrukturalizuje. Jde o takzvané stigma bankrotu. Krach firmy si totiž málodko chce připustit a úpadek vyhlásí, až když už je pozdě. Firma pak nemá nejmenší šanci na záchrannu. To je jeden z důvodů, proč někteří komentátoři tvrdí, že Evropa se s krahujícími podniky paradoxně vyrovnat daleko obtížněji než Amerika, kde „stigma bankrotu“ není tak silné. Experti tvrdí: „Teprve až bude insolvenční řízení obecně považováno za něco běžného, firmy nebudou krachovat a přejíždět i těžké časy.“

PETRA PELANTOVÁ (petra.pelantova@euro.cz)